

Князів Чарторийських у Клевані перепоховали їхні нащадки

25 нащадків князів Чарторийських, які проживають у Польщі, приїздили до селища Клевань на перепоховання своїх предків, відомих на Рівненщині меценатів. Перепоховання проходило в Благовіщенському костелі.

Останки князів Чарторийських було віднайдено археологами Охоронної археологічної служби України саме в цьому костьолі у чотирьох криптах, що знаходяться під храмом. Розкопки почалися торік за фінансування облдержадміністрації та з дозволу Інституту археології України.

— Знайшовши захоронення, ми припустили, що це особи знатного роду, — пояснив завідувач відділу реставрації Рівненського

обласного краєзнавчого музею Олексій Войтюк. — Адже в костьолі зазвичай ховали представників князівської родини або меценатів храму. Зараз проводяться аналізи кістяків, але судячи з одягу, це останки князів.

Після богослужіння у крипту під алтарем храму опустили 15 трун із 18 останками князів Чарторийських, в тому числі дітей (згідно з католицькими звичаями, рештки дітей можна ховати в одній домовині).

— Наступний крок після перепоховання — проведення ДНК-тесту, — розповідає голова правління фонду «Спадок. XXI століття» Інна Львівська, ініціатор розкопок. — Родина проживає не тільки в Польщі, також є нащадок в Австралії. Він своїм коштом готовий провести цей аналіз та реконструкцію відтворення обличчя на основі антропологічних досліджень. Біля кожного поховання стоятиме портрет представника роду, як він виглядав за життя.

З чотирьох поколінь нащадків князів найстарша Барбара Чарторийська сказала, що і без генетичної експертизи не сумнівається,

що перепоховали саме її предків, на що вказують зібрані історичні дані.

— Це вже четвертий раз, коли наша родина прибуває до України, — розповіла п.Барбара. — Завдяки контактам з настоятелем цього храму в Клевані ксьондзом Юрієм дізналися про таку урочистість і вирішили родиною приїхати. Це таїнство, в якому ми сьогодні брали участь, є дуже важливим для спочилих в криптах цього храму. Оскільки ми маємо розуміти, що не важливо, як давно вони померли. Їхні душі живі і маємо молитися за них, щоб вони отримали спасіння.

Дарина ГУЗЕНКОВА.

